

Politechnika Śląska Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki Kierunek: Informatyka

Praca dyplomowa inżynierska

System zarządzania siecią siłowni oparty o bazę dokumentową

autor: Seweryn Gładysz

kierujący pracą: dr inż. Ewa Płuciennik

konsultant: dr inż. Imię Nazwisko

Gliwice, styczeń 2022

Spis treści

St	resz	zenie	1
1	Wst	ęp	3
2	Ana	liza tematu	5
3	Wy	nagania i narzędzia	9
	3.1	Wymagania funkcjonalne	 9
	3.2	Wymagania niefunkcjonalne	 12
	3.3	Diagram przypadków użycia (UML)	 13
	3.4	Narzędzia	 13
	3.5	Metodyka pracy nad projektowaniem i implementacją	 14
4	Spe	yfikacja zewnętrzna	17
	4.1	Wymagania sprzętowe	 17
	4.2	Instalacja	 18
		4.2.1 Instalacja bazy danych MongoDB	 18
		4.2.2 Instalacja środowiska .NET 5	 22
		4.2.3 Instalacja środowiska Node.js	 24
		4.2.4 Instalacja http-server	 28
	4.3	Sposób aktywacji	 28
		4.3.1 Uruchomienie warstwy serwerowej	 28
		4.3.2 Uruchomienie warstwy prezentacji	 30
	4.4	Kategorie użytkowników	 31
	4.5	Kwestie bezpieczeństwa	 31

	4.6	Przykład działania	32
		4.6.1 Rejestracja i logowanie	32
		4.6.2 Administracja systemem	35
		4.6.3 Wydarzenia	39
		4.6.4 Treningi indywidualne	42
		4.6.5 Karnety	44
		4.6.6 Tryb bramek	44
5	\mathbf{Spe}	cyfikacja wewnętrzna	47
	5.1	Idea	47
	5.2	Architektura systemu	48
	5.3	Organizacja bazy danych	50
	5.4	Wykorzystane zewnętrzne rozwiązania	51
	5.5	Przegląd najważniejszych klas	53
	5.6	Przegląd wzorców projektowych	56
6	Wei	ryfikacja i walidacja	59
	6.1	Sposoby testowania	59
	6.2	Organizacja testów	62
	6.3	Przykłady wykrytych i usuniętych błędów	63
7	Pod	lsumowanie i wnioski	65
Bi	bliog	grafia	68
\mathbf{Sp}	ois sk	crótów i symboli	71
Źr	ódła		73
Za	wart	zość dołączonej płyty	7 5

Streszczenie

Streszczenie pracy -odpowiednie pole w systemie APD powinno zawierac kopie tego streszczenia. Streszczenie, wraz ze slowami kluczowymi, nie powinno przekroczyc jednej strony.

Slowa kluczowe: 2-5 slow (fraz) kluczowych, oddzielonych przecinkami

Rozdział 1

Wstęp

- wprowadzenie w problem/zagadnienie
- osadzenie problemu w dziedzinie
- cel pracy
- zakres pracy
- zwięzła charakterystyka rozdziałów
- jednoznaczne określenie wkładu autora, w przypadku prac wieloosobowych
 - tabela z autorstwem poszczególnych elementów pracy

Rozdział 2

Analiza tematu

W tej części zaprezentowana zostanie analiza tematu, w skład której wchodzi przedstawienie wyzwań, którym musi sprostać system oraz założenia dotyczące systemu. W dalszej części rozdziału znajduje się przegląd dostępnych rozwiązań na rynku komercyjnym.

Na rynku siłowni widać coraz większą konkurencję, a właściciele szukają sposobów jak zachęcić nowych klientów do uczęszczania na ich siłownie. Wiele z sieci pozwala na całodobowe korzystanie z ich obiektów, aby sprostać wymaganiom jak największej grupie klientów. Stawia to nowe wyzwania w organizacji pracy pracowników i sposobie działania obiektów. Dużym usprawnieniem byłaby możliwość zrezygnowania z recepcji na rzecz bramek wejściowych i wyjściowych, które kontrolowałby ważność karnetu oraz pilnowałby, aby w tej samej chwili na siłowni nie znajdowała się zbyt duża liczba osób.

Innym problemem jest coraz większa liczba sieci siłowni, która w swojej ofercie zawiera możliwość udziału w wydarzeniach grupowych, które pozwalają na uczestnictwo w grupowej sesji, gdzie pracownik siłowni nadzoruje czy uczestnicy wykonują ćwiczenia w sposób bezpieczny dla ich zdrowia. Pozwolenie na zgłoszenie chęci udziału w takim wydarzeniu poprzez aplikacje internetową może zwiększyć atrakcyjność oferty danej sieci siłowni w obliczu rosnącej konkurencji na rynku sieci siłowni.

Sieć siłowni zderza się z problemami, które nie są znane pojedynczym obiektom. Zarządzanie wyposażeniem może być utrudnione ze względu na liczbę posiadanych urządzeń i liczbę obiektów siłowni należących do sieci. System powinien gromadzić informacje na temat posiadanego sprzętu, aby skrócić czas, jaki jest potrzebny do przeprowadzenia inwentaryzacji posiadanych akcesoriów i sprzętów do ćwiczeń.

Innym wyzwaniem stawianym przed właścicielami siłowni jest stworzenie oferty treningów personalnych dla klientów, którzy oczekują indywidualnego podejścia do treningu. Rozwiązaniem jest stworzenie modułu, który pozwalałby na rezerwowanie przez klientów terminów treningów. Takie rozwiązanie może zwiększyć atrakcyjność danej sieci oraz pozwolić na sprawniejsze organizowanie czasu trenerów personalnych należących do sieci siłowni.

Wyzwaniem stawianym przez pandemię koronawirusa jest reagowanie na częste zmiany w przepisach dotyczących wstępu na obiekty sportowe. Taka sytuacja zmusza właścicieli do ciągłego monitorowania sytuacji i reagowania na zmiany dotyczące przepisów sanitarnych. Każda taka zmiana zmusza siłownię do wdrożenia nowych restrykcji w postaci limitów osób na siłowni. Pomocą w realizowaniu narzuconych obostrzeń byłoby stworzenie systemu, który ustalałby jaka jest maksymalna liczba osób w obiekcie na podstawie wprowadzonych danych. System powinien również zapewniać możliwość kontrolowania liczby osób, które znajdują się w danej chwili w obiekcie siłowni.

Kolejnym problemem jest ilość użytkowników korzystających z system informatycznego. Sieć siłowni w przeciwieństwie do pojedynczego obiektu musi obsługiwać żądania dużej liczby klientów. Aby zapewnić ciągłość działania systemu ważne jest aby stworzone oprogramowanie było skalowalne. Skalowanie może zostać wykonywane w górę (poprzez zmodyfikowanie serwera w celu poprawy jego wydajności) lub w szerz (rozdzielenie obciążenia pomiędzy większą liczbą serwerów)[12]. W wielu przypadkach skalowanie w górę jest zbyt kosztowne lub niemożliwe ze względu na ograniczenia technologiczne. W takim przypadku z pomocą przychodzi skalowanie wszerz, które pozwala na rozdzielenie obciążenia pomiędzy różnymi maszynami.

Aktualnie w sieci Internet możemy znaleźć wiele dostępnych rozwiązań [9] [3], które pokrywają wymagania funkcjonalne systemu. Duża część oferowanych aplikacji posiada możliwość zarządzania bazą klientów, prowadzenie inwentarza wyposażenia oraz opcję tworzenia bogatej oferty karnetów. Największe aplikacje posiadają w swoim zakresie funkcjonalnym rozwiązania wymienionych problemów, jednak

żadne z nich nie posiada modułu odpowiedzialnego za zarządzanie dostępem do siłowni pod kątem obowiązujących przepisów sanitarnych. W celu zaproponowania systemu informatycznego, który będzie konkurencyjny na rynku, system powinien posiadać taki moduł.

Tworzony system powinien zapewnić wsparcie pracownikom w spełnianiu aktualnych norm i obostrzeń sanitarnych oraz dostarczyć podstawowe funkcjonalności potrzebne w prowadzeniu działalności sieci siłowni. W celu uniknięcia problemów z wydajnością, a tym samym złym doświadczeniom płynącym z korzystania z serwisu internetowego, system musi być podatny na zmiany. Aplikacja powinna cechować się skalowalnością w celu zapewnienia szybkości działania nawet w przypadku dużej liczby aktywnych użytkowników. Aby to osiągnąć system powinien zostać utworzony przy pomocy infrastruktury, która pozwoli na skalowanie wszerz. Warstwa serwerowa (ang. backend) aplikacji powinna zostać utworzona w technologii i przy pomocy metodyk, które pozwolą na łatwe dostosowanie aplikacji do architektury mikro-usług.

Rozdział 3

Wymagania i narzędzia

W tym rozdziale opisane zostaną wymagania funkcjonalne systemu, które muszą zostać spełnione. W dalszej części znajdują się wymagania niefunkcjonalne oraz diagramy przypadków użycia. Rozdział kończy się opisem wykorzystanych narzędzi i metodyki pracy nad projektem.

3.1 Wymagania funkcjonalne

Wymienione punkty stanowią listę wszystkich funkcjonalności jakie powinna oferować aplikacja. Opisują one jakie funkcje zostały udostępnione użytkownikowi poprzez warstwę prezentacji oraz interfejs REST API.

- Tworzenie konta trenera personalnego w systemie powinna istnieć możliwość dodawania kont dla pracowników siłowni w celu zarządzania zasobami.
- Rejestracja konta klienta system powinien pozwalać na samodzielne zarejestrowanie się użytkowników w celu skorzystania z funkcjonalności serwisu internetowego.
- Logowanie się na wcześniej utworzone konto użytkownika w celu weryfikacji użytkownika, system powinien pozwalać na autoryzację poprzez formularz logowania.
- Przeglądanie dostępnej oferty karnetów na siłownie użytkownik w celu zakupu karnetu musi mieć możliwość przeglądania dostępnej oferty.

- Przedłużenie karnetu przypisanego do konta użytkownika użytkownik posiadający już karnet może go przedłużyć.
- Zakup karnetu użytkownik powinien mieć możliwość zakupu karnetu w celu wejścia do obiektu.
- Utworzenie nowego typu karnetu pracownicy siłowni powinni mieć możliwość stworzenia oferty karnetów.
- Usunięcie istniejącego rodzaju karnetu pracownicy siłowni powinni mieć możliwość usunięcia z oferty wcześniej utworzonych karnetów.
- Edycja istniejącego typu karnetu pracownicy siłowni powinni mieć możliwość dokonania zmian w istniejącej ofercie karnetów.
- Edycja informacji o koncie użytkownika użytkownik serwisu powinien mieć możliwość edycji informacji zawartych w swoim profilu.
- Archiwizacja konta użytkownika użytkownik serwisu powinien mieć możliwość zarchiwizowania swojego konta, gdy nie jest już zainteresowany dalszym korzystaniem z serwisu.
- Przeglądanie listy dostępny wydarzeń użytkownicy powinni mieć możliwość przeglądania listy dostępnych wydarzeń.
- Utworzenie nowego wydarzenia trenerzy personalni powinni mieć możliwość dodawania wydarzeń, które będą miały miejsce na terenie siłowni.
- Odwołanie wydarzenia trener personalny powinien mieć możliwość odwołania zaplanowanego wydarzenia.
- Edycja wydarzenia trener personalny powinien mieć możliwość wprowadzenia zmian w zaplanowanym wydarzeniu.
- Możliwość zapisania się na udział w wydarzeniu klient powinien mieć możliwość zdeklarowania chęci udziału w wydarzeniu.

- Rezygnacja z udziału w wydarzeniu klient powinien mieć możliwość zrezygnowania z udziału w wydarzeniu, w którym wcześniej zdeklarował chęć udziału.
- Utworzenie nowego obiektu siłowni pracownicy powinni mieć możliwość utworzenia nowych obiektów sieci siłowni.
- Możliwość zdefiniowania ograniczeń dostępu do siłowni pracownicy powinni mieć możliwość zdefiniowania limitu osób jaki może się znajdować w obiekcie siłowni.
- Możliwość dodania nowych pomieszczeń dla obiektu siłowni pracownicy powinni mieć możliwość dodania nowych pomieszczeń do obiektu siłowni.
- Możliwość usunięcia pomieszczeń z obiektu siłowni pracownicy powinni mieć możliwość usunięcia pomieszczenia, które zostało utworzone w danym obiekcie siłowni.
- Możliwość zdefiniowania akcesoriów i sprzętu do ćwiczeń pracownicy powinni mieć możliwość zdefiniowania akcesoriów dostępnych w danym obiekcie siłowni.
- Edycja zdefiniowanych akcesoriów i sprzętu do ćwiczeń pracownicy powinni mieć możliwość edycji wcześniej zdefiniowanych akcesoriów i sprzętu do ćwiczeń.
- Możliwość uruchomienia aplikacji w trybie bramki wejściowej aplikacja powinna pozwolić użytkownikowi na uruchomienie aplikacji w trybie bramki wejściowej w celu kontroli liczby klientów znajdujących się w siłowni.
- Możliwość uruchomienia aplikacji w trybie bramki wyjściowej aplikacja
 powinna pozwolić użytkownikowi na uruchomienie aplikacji w trybie bramki
 wyjściowej w celu kontroli liczby klientów wychodzących z siłowni.
- Przeglądanie listy dostępnych treningów indywidualnych użytkownicy powinni mieć możliwość przeglądania listy dostępnych treningów osobisty.

- Możliwość zapisania się na udział w treningu indywidualnym klient powinien mieć możliwość zapisania się na wcześniej utworzony trening indywidualny z trenerem personalnym.
- Utworzenie treningu indywidualnego trener personalny powinien mieć możliwość utworzenia sesji treningów indywidualnych.
- Odwołanie treningu indywidualnego trener personalny powinien mieć możliwość odwołania wcześniej zaplanowanych treningów personalnych.
- Rezygnacja z udziału w treningu personalnym klient powinien mieć możliwość zrezygnowania z udziału w treningu personalnym.
- Odmowa wejścia na siłownie bramka wejściowa powinna mieć możliwość odmówienia wejścia klientowi na siłownie w przypadku braku ważnego karnetu lub osiągnięciu maksymalnej liczby klientów na terenie obiektu siłowni.
- Sprawdzenie czy jest możliwość wejścia na siłownię bramka wejściowa powinna informować o limicie osób, jaki może znajdować się w obiekcie siłowni.
- Otwarcie bramki wejściowej bramka wejściowa powinna pozwolić na wejście na teren siłowni po spełnieniu warunków.
- Otwarcie bramki wyjściowej bramka wyjściowa powinna pozwolić na wyjście z terenu siłowni.

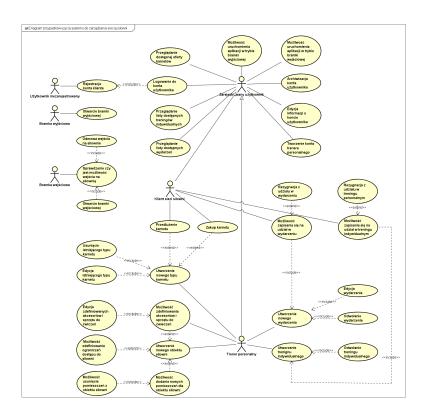
3.2 Wymagania niefunkcjonalne

- Wyświetlanie elementów interfejsu użytkownika powinno zostać dostosowane do standardowych rozdzielczości ekranów komputerów osobistych.
- Poprawny sposób działania w nowoczesnych przeglądarkach: Mozilla Firefox, Google Chrome, Microsoft Edge.
- System powinien pozwolić na obsłużenie równoczesnego dostępu do aplikacji dla co najmniej trzydziestu użytkowników równocześnie.

 Aplikacja powinna być dostępna dla użytkowników przez siedem dni w tygodniu w godzinach 3-22.

3.3 Diagram przypadków użycia (UML)

Diagram przypadków użycia pozwala na przedstawienie interakcji użytkowników z aplikacją i przedstawienie wymogów funkcjonalnych systemu w formie diagramów.

Rysunek 3.1: Diagram przypadków użycia

3.4 Narzędzia

Do napisania projektu wykorzystano IDE (ang. Integrated development environment) Visual Studio 2019, które oferuję wiele narzędzi ułatwiających pisanie kodu w języku C#. Głównymi zaletami tego środowiska jest bliska współpraca

z środowiskiem .NET, zapewnienie narzędzi w postaci odpluskwiacza (ang. debugger) czy integracja z systemem kontroli wersji GIT. Do pracy wykorzystano również IDE WebStorm firmy JetBrains, które pozwala na tworzenie aplikacji z platformą programistyczną Angular. Do przeglądania kolekcji i dokumentów w bazie danych MongoDB wykorzystano narzędzie MongoDB Compass. Diagramy zostały utworzone dzięki wykorzystaniu narzędzi Astah UML i diagrams.net.

3.5 Metodyka pracy nad projektowaniem i implementacją

Prace rozpoczęto od utworzenia osobnych repozytoriów kodu z uwzględnieniem reprezentowanej warstwy aplikacji. Te warstwy to:

- Samson. Web. Application warstwa serwerowa aplikacji. Zawiera kod, który będzie uruchamiany po stronie serwera.
- Samson. Web. Ui warstwa prezentacji (ang. frontend) aplikacji. Zawiera kod, który będzie uruchamiany na maszynie klienta w celu prezentacji interfejsu użytkownika.

Następnie podzielono kod warstwy serwerowej na projekty platformy programistycznej .NET. Każdy z projektów został utworzony w taki sposób, aby mógł być zastąpiony w przypadku zmian szczegółów implementacji aplikacji. Podział wygląda następująco:

- Samson. Web. Application. Api projekt zawierający kod kontrolerów platformy ASP.NET, modele wykorzystywane do zapytań HTTP oraz klasy obiektów reprezentujące odpowiedzi serwera na żądania HTTP.
- Samson. Web. Application. Identity projekt, który zawiera konfigurację oraz serwisy odpowiedzialne za autoryzację użytkownika.
- Samson. Web. Application. Infrastructure projekt posiadający w swojej strukturze utworzone atrybuty, rozszerzenia klas, kod oprogramowania pośredniczącego (ang. middleware) oraz interfejsy wykorzystywane pomiędzy, różnymi projektami rozwiazania .NET.

- Samson. Web. Application. Persistence projekt zawierający kod klas implementujących wzorzec repozytorium. Odpowiada za dodawania i modyfikacje encji w bazie danych.
- Samson. Web. Application. Read Models projekt platformy .NET implementujący odczyt z bazy danych.
- Samson. Web. Application. Unit Tests projekt biblioteki NUnit zawierający kod testów jednostkowych.
- Samson. Web. Application. WebHost główny projekt aplikacji. Zawiera konfigurację warstwy serwerowej aplikacji
- Samson. Web. Models projekt zawierający modele, wyliczenia (ang. enum) oraz modele domenowe aplikacji

W następnych krokach implementowano aplikacje tworząc w pierwszej kolejności kontrolery platformy ASP.NET, a w krokach późniejszych dodawano szczegóły implementacji w postaci domeny, warstwy zapisu, warstwy odczytu oraz serwisów aplikacyjnych. Najważniejsze klasy domenowe zostały uzupełnione testami jednostkowymi w celu zapewnienia poprawności działania. Gdy tworzenie część serwerowa aplikacji zostało zakończone, rozpoczęto prace nad warstwą interfejsu użytkownika. Warstwa prezentacji była implementowana w następującej kolejności:

- 1. Opakowanie komponentów z bibliotek zewnętrznych
- 2. Utworzenie widoków i formularzy
- 3. Integracja z warstwą serwerową
- 4. Dodanie obsługi żetonu JWT w komunikacji z warstwą serwerową

Rozdział 4

Specyfikacja zewnętrzna

W tym rozdziale znajduje się spis wymagań sprzętowych, których spełnienie jest wymagane do poprawnego działania systemu. W dalszej części znajduje się instrukcja instalacji systemu oraz opis sposobu jego aktywacji. Kolejne podrozdziały opisują kategorie użytkowników i metody, które zostały wykorzystane do zabezpieczenia wrażliwych danych. Rozdział kończy się przykładami działania aplikacji w postaci zrzutów ekranu i opisów.

4.1 Wymagania sprzętowe

Aby aplikacja działała w poprawny sposób spełnione muszą być poniższe wymagania:

- System operacyjny w wersji [6][5][4][10][8]:
 - Windows w wersjach 11/10/8.1
 - Windows 7 z Service Pack 1
 - Windows Server Core 2012 R2
 - Nano Server w wersji nowszej niż 1809
 - MacOS 12.0 Monterey
 - MacOS 11.0 Big Sur
 - MacOS 10.15 Catalina

- Linux Alpine w wersji nowszej niż 3.12 włącznie
- Linux CentOS w wersjach 8/7
- Linux Debian w werjsach 11/10/9
- Linux Fedora w wersjach 35/34/33/32
- Linux OpenSuse w wersji 15
- Linux RedHat w wersjach 8/7
- Linux SLES w wersji 15
- Linux Ubuntu w wersjach 21.10/21.04/20.04
- Procesor z więcej niż jednym rdzeniem o taktowaniu nie mniejszym niż 1 GHz
- Pamięć operacyjna większa niż 4 GB RAM
- Minimalna przestrzeń na dysku to 4,5 GB pamięci
- Zainstalowana nowoczesna przeglądarka WWW taka jak:
 - Google Chrome w najnowszej wersji
 - Mozilla Firefox w najnowszej wersji
 - Microsoft Edge w najnowszej wersji
 - Opera w najnowszej wersji

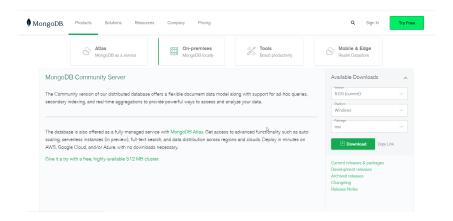
Są to minimalne wymagania do uruchomienia bazy danych *MongoDB* oraz aplikacji z wykorzystaniem platformy uruchomieniowej .*NET 5*. Ponadto wymagane są dodatkowe zasoby potrzebne do uruchomienia przeglądarki w której wyświetlony zostanie interfejs użytkownika.

4.2 Instalacja

4.2.1 Instalacja bazy danych MongoDB

W celu zainstalowania aplikacji, trzeba spełnić wymagania wymienione w poprzednim punkcie. Instalacja zostaje rozpoczęta od pobrania i zainstalowania serwera bazy danych *MongoDB* w wersji Community z strony twórców.

4.2. Instalacja

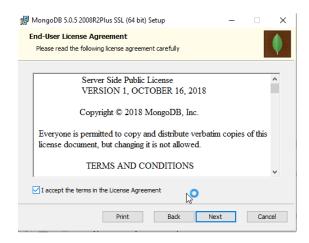
Rysunek 4.1: Strona z której można pobrać instalator serwera bazy danych MongoDB

Instalacja oprogramowania do zarządzania bazą danych rozpoczyna się od uruchomienia wcześniej pobranego kreatora.

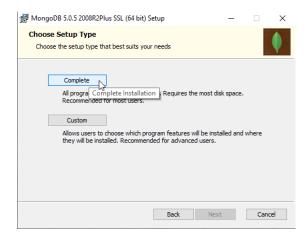
Rysunek 4.2: Rozpoczęcie instalacji serwera

Po zapoznaniu się z warunkami licencyjnymi, aby kontynuować użytkownik musi zaznaczyć pole z podpisem I accept the terms in the License Agreement, a następnie przycisnąć Next.

Rysunek 4.3: Umowa licencyjna MongoDB Community Edition

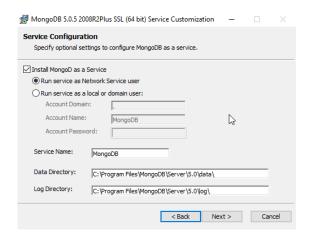
W widoku formularza wyboru typu instalacji trzeba wybrać opcję *Completed*, aby zainstalować wszystkie potrzebne narzędzia do działania serwera.

Rysunek 4.4: Typ instalacji w instalatorze MongoDB Community Edition

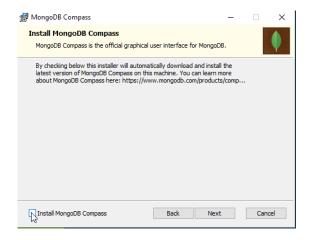
W następnym widoku, gdzie widać konfiguracje serwera, ustawienia powinny zostać domyślne.

4.2. Instalacja 21

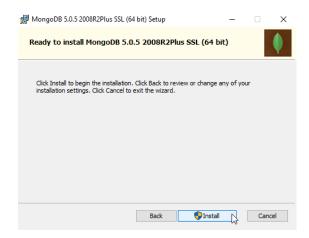
Rysunek 4.5: Początkowa konfiguracja serwera bazy danych

Po naciśnięciu przycisku *Next* powinna być widoczna opcja zainstalowania *MongoDB Compass*. Oprogramowanie *MongoDB Compass* jest opcjonalne, więc opcja instalacji może zostać odznaczona.

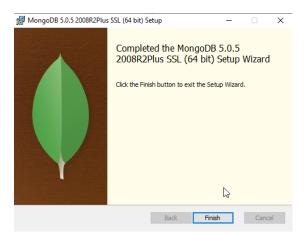
Rysunek 4.6: Informacja o możliwości instalacji klienta bazy danych MongoDB Compass

W następnym kroku, aby zainstalować serwer bazy danych trzeba nacisnąć przycisk *Install*.

Rysunek 4.7: Rozpoczęcie instalacji MongoDB

Aby zakończyć działanie kreatora po zakończeniu się procesu instalacji trzeba przycisnąć przycisk *Finish*. W tym momencie na maszynie użytkownika powinna znajdować się zainstalowana bazy danych *MongoDB*.

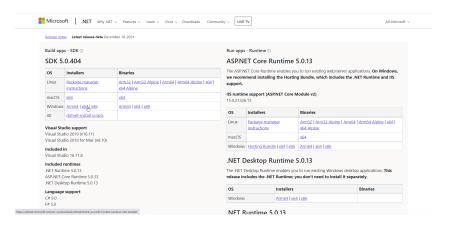

Rysunek 4.8: Zakończenie instalacji MongoDB

4.2.2 Instalacja środowiska .NET 5

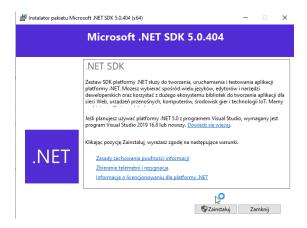
Podobnie jak w przypadku MongoDB, aby zainstalować środowisko . $NET\ 5$ trzeba przejść na stronę, gdzie możliwe jest pobranie SDK . $NET\ 5$. W pierwszej kolejności wymagane jest wybranie odpowiedniej wersji instalatora dla zainstalowanego systemu operacyjnego oraz architektury maszyny.

4.2. Instalacja 23

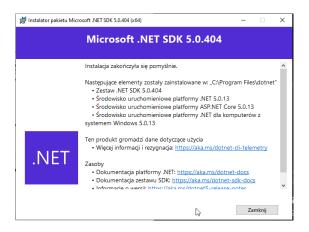
Rysunek 4.9: Strona twórców środowiska .NET

W kolejnym kroku trzeba uruchomić pobrany kreator instalacji *SDK .NET 5.* Pierwszym widokiem jest formularz informujący o dostępnej dokumentacji oraz składnikach instalacji. Po zapoznaniu się z informacji trzeba przycisnąć przycisk *Zainstaluj* w celu instalacji środowiska uruchomieniowego.

Rysunek 4.10: Rozpoczęcie instalacji środowiska . $NET\ 5$

W kolejnym kroku kreator zainstaluje na maszynie wymagane składniki. Kiedy działanie instalatora dobiegnie końca, użytkownik powinien zamknąć kreator przy pomocy przycisku Zamknij.

Rysunek 4.11: Zakończenie instalacji środowiska .NET 5

Aby sprawdzić czy instalacja przebiegła pomyślnie trzeba uruchomić konsolę Windows Powershell dla systemów rodziny Windows lub odpowiedniego terminala dla posiadanej dystrybucji Linux. Następnie trzeba wpisać komendę dotnet –version. Jeśli instalacja przebiegła pomyślnie użytkownik powinien zobaczyć w konsoli informację o zainstalowanej wersji środowiska .NET.

4.2.3 Instalacja środowiska Node.js

Przedostatnim krokiem, jaki trzeba wykonać, aby zainstalować projekt jest instalacja środowiska, które pozwoli na uruchomienie serwera WWW dzięki, któremu będzie można uruchomić aplikację stworzoną przy pomocy platformy programistycznej Angular. Serwer WWW musi mieć możliwość przekierowania wszystkich zapytań do wybranego adresu URL. Jest to istotne w przypadku aplikacji typu SPA, gdzie to aplikacja odpowiada za nawigacje pomiędzy widokami. W tej pracy zaprezentowana zostanie instalacja serwera http-server, który obsługuje takie przekierowania.

W pierwszej kolejności zainstalowana musi być platforma uruchomieniowa *Node.js*, która pozwala na wykonywanie skryptów napisanych w języku *JavaScript*. Kreator instalacji można pobrać z strony twórców środowiska.

 $4.2. \ Instalacja$

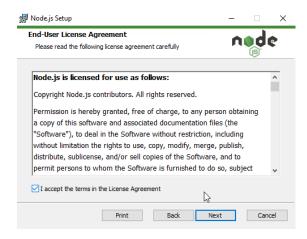
Rysunek 4.12: Strona Node.js

Kolejnym krokiem jest uruchomienie programu instalującego środowisko uruchomieniowe. Aby to zrobić trzeba przejść do lokalizacji na dysku gdzie pobrano plik instalatora a następnie uruchomić go. Wyświetlony powinien zostać następujący widok.

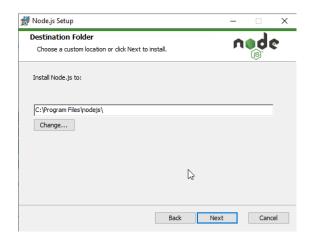
Rysunek 4.13: Rozpoczęcie instalacji środowiska Node.js

Po przyciśnięciu przycisku *Next* oczom użytkownika powinien ukazać się formularz z informacjami o licencji oprogramowania. Aby przejść dalej użytkownik powinien zapoznać sie z licencją a następnie zaakceptować ją. Po zaakceptowaniu licencji użytkownik musi przejść do kolejnego widoku za pomocą przycisku *Next*.

Rysunek 4.14: Licencja środowiska *Node.js*

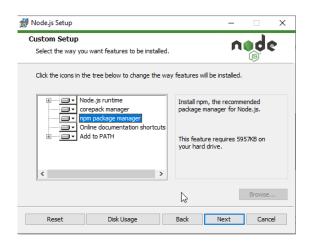
Następnym etapem instalacji jest wybór ścieżki do folderu, gdzie ma zostać zainstalowane oprogramowanie. Po wyborze dogodnej lokalizacji trzeba przejść do kolejnego widoku.

Rysunek 4.15: Ścieżka do folderu docelowego *Node.js*

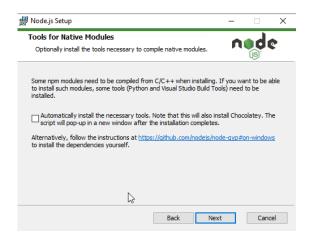
W kolejnym kroku użytkownik musi wybrać składniki instalacji. W tym przypadku pozostać powinny domyślne opcje. Istotne jest aby zainstalowane zostało narzędzie NPM, które pozwoli na instalacje serwera WWW.

4.2. Instalacja

Rysunek 4.16: Składniki instalatora Node.js

Jednym z ostatnich kroków instalatora jest widok z informacją o możliwości zainstalowania dodatkowego narzędzia *Chocolatey*. Narzędzie to nie jest potrzebne do działania, więc można wyłączyć opcję instalacji narzędzia.

Rysunek 4.17: Formularz umożliwający instalację dodatkowego narzędzia ${\it Cocolatey}$

W kolejnych etapach instalacji użytkownik powinien uruchomić instalacje za pomocą przycisku *Install*. Po zakończonej instalacji instalator powinien wyświetlić informację o zakończeniu pracy.

Rysunek 4.18: Potwierdzenie instalacji środowiska Node.js

Aby sprawdzić czy instalacja przebiegła pomyślnie, można uruchomić polecenie node -v, które powinno zwrócić informację o zainstalowanej wersji Node.js.

4.2.4 Instalacja http-server

Ostatnim etapem instalacji systemu jest instalacja serwera WWW, który obsługuje możliwość przekierowań do pliku *index.html*. Aby zainstalować serwer *http-server* w terminalu trzeba uruchomić następujące polecenie:

```
npm install —g http—server
```

Rysunek 4.19: Instalacja paczki http-server

Polecenie to zainstaluje paczkę npm do użytku w obrębie całego systemu. Dzięki instalacji globalnej użytkownik będzie mógł uruchomić serwer WWW z każdej lokalizacji na dysku.

4.3 Sposób aktywacji

4.3.1 Uruchomienie warstwy serwerowej

Aby uruchomić aplikację stworzoną z wykorzystaniem platformy .NET istnieje potrzeba skompilowania jej do pliku wykonywalnego. W celu utworzenia

pliku *exe* użytkownik musi przejść do folderu w którym znajduje się projekt *Samson. Web. Application*, a następnie z poziomu terminala wywołać komendy:

```
dotnet restore;
dotnet build — configuration Release
```

Rysunek 4.20: Kompilacja projektu ASP.NET

Pierwsza z komend wymusza instalację zewnętrznych zależności, które są zawarte w postaci paczek NuGet'owych. Paczki te pozwalają na udostępnianie kodu napisanego przy wykorzystaniu platformy .NET, a następnie mogą zostać wykorzystane do innych projektów przy pomocy narzędzia NuGet. Druga komenda buduje projekt i zwraca wynik w postaci dynamicznych bibliotek dll i pliku wykonywalnego exe.

W folderze ./Samson.Web.Application.WebHost/bin/Release/net5.0 powinien powstać folder zawierający wyniki kompilacji. Następnie w celu uruchomienia pliku wykonywalnego użytkownik powinien przejść do folderu

./Samson.Web.Application.WebHost/bin/Release/net5.0 przy pomocy komendy:

```
\verb|cd||./Samson.Web.Application.WebHost/bin/Release/net5.0|
```

Rysunek 4.21: Przejście do folderu zawierającego plik wykonywalny

Aby uruchomić warstwę serwerową aplikacji wymagane jest dodanie odpowiednich zmiennych środowiskowych przy pomocy poniższego polecenia. Przeznaczenie zmiennych jest następujące:

- *MongoDB:DatabaseName* nazwa bazy danych jaka zostanie utworzona w środowisku *MongoDB*.
- Authentication: JWT: Key klucz wykorzystywany do funkcji mieszającej, która jest wykorzystywana do zabezpieczenia żetonu JWT.
- ASPNETCORE_ENVIRONMENT oznaczenie typu środowiska. Nie powinna zostać zmieniana.

ConnectionString:MongoDB:Atlas - ciąg znaków określający parametry połączenia z bazą danych. Jeżeli w trakcie instalacji serwera MongoDB wartości domyślnie nie zostały zmienione to proponowany ciąg znaków powinien pozwolić na poprawne połączenie z bazą danych.

Wartości parametrów mogą zostać zmodyfikowane, ale zalecane jest aby pozostały w niezmienionej formie ze względu na proponowaną w wcześniejszych krokach konfigurację.

```
$\text{senv: MongoDB: DatabaseName="SamsonDatabase";}
$\text{senv: Authentication: JWT: Key="Top_secret_key_to_provide_JWT_token";}
$\text{senv: ASPNETCORE_ENVIRONMENT="Release"}
$\text{senv: ConnectionString: MongoDB: Atlas="mongodb://localhost:27017/? readPreference=primary&ssl=false";}
$\text{senv: ConnectionString: MongoDB: Atlas="mongodb://localhost:27017/? readPreference=primary&ssl=false";}
$\text{senv: MongoDB: DatabaseName="SamsonDatabase";}
$\text{senv: Authentication: JWT: Key="Top_secret_key_to_provide_localhost";}
$\text{senv: ASPNETCORE_ENVIRONMENT="Release"}
$\text{senv: ASPNETCORE_ENVIRONMENT="Release";}
$\text{senv: ASPNETCORE_ENVIRONMENT="Release";}
$\text{senv: ConnectionString: MongoDB: Atlas="mongodb://localhost:27017/? readPreference=primary&ssl=false";}
$\text{senv: ASPNETCORE_ENVIRONMENT="Release"}
$\text{senv: ConnectionString: MongoDB: Atlas="mongodb://localhost:27017/? readPreference=primary&ssl=false";}
$\text{senv: ASPNETCORE_ENVIRONMENT="Release"}
$\text{senv: ConnectionString: MongoDB: Atlas="mongodb://localhost:27017/? readPreference=primary&ssl=false";}
$\text{senv: Aspner A
```

Rysunek 4.22: Ustawienie wartości zmiennych środowiskowych

Ostatnim krokiem w uruchomieniu warstwy serwerowej jest uruchomienie poniższego polecenia.

```
start Samson.Web.Application.WebHost.exe
```

Rysunek 4.23: Uruchomienie warstwy serwerowej aplikacji

4.3.2 Uruchomienie warstwy prezentacji

Tak jak w przypadku warstwy serwerowej, warstwa prezentacji musi zostać skompilowana do postaci, która może zostać obsłużona przez serwer WWW. Aby to zrobić trzeba uruchomić terminal a następnie przejść do lokalizacji w której znajduje się projekt *Samson. Web. Ui.* Kolejnym krokiem jest wywołanie poleceń, które zainstalują wymagane zależności a następnie utworzą paczkę wynikową:

```
npm install; npm run build
```

Rysunek 4.24: Polecenie, które tworzy paczkę możliwą do uruchomienia przez serwer WWW

Końcowym krokiem uruchamiania warstwy interfejsu użytkownika jest uruchomienie serwera WWW z opcją przekierowania do pliku *index.html*.

```
cd dist/samson-web-ui; http-server —proxy http://localhost:8080?
```

Rysunek 4.25: Polecenie, które tworzy paczkę możliwą do uruchomienia przez serwer WWW

Po wywołaniu poprzedniego polecania aplikacja internetowa powinna być dostępna pod adresem: http://localhost:8080.

4.4 Kategorie użytkowników

Aplikacja internetowa kategoryzuje użytkowników na dwie kategorie:

- Trenerów personalnych pełnią rolę administratorów w systemie. Posiadają możliwość modyfikacji zasobów siłowni, takich jak sprzęt do ćwiczeń, obiekty siłowni, pomieszczeń oraz możliwość organizacji wydarzeń i treningów indywidualnych.
- Klientów użytkownicy którzy posiadają możliwość zakupu karnetu , zgłoszenia chęci udziału w treningu indywidualnym lub wydarzeniu.

4.5 Kwestie bezpieczeństwa

System wykorzystuje żeton bezpieczeństwa JWT. Żeton ten generowany jest w części serwerowej aplikacji w trakcie logowania użytkownika. Kiedy użytkownik poprawnie zaloguje się do systemu, serwer przesyła żeton do warstwy interfejsu użytkownika, gdzie zostaje zapisany w localstorage przeglądarki. Warstwa prezentacji dodaje za każdym razem żeton do nagłówka żądania protokołu HTTP, które będzie wymagało uwierzytelnienia użytkownika. W momencie gdy warstwa serwerowa otrzyma taki żeton sprawdza zapisane w nim dane o jego terminie ważności i dostępach, które posiada użytkownik. Jeśli użytkownik systemu posiada odpowiednie uprawnienia do zasobu to otrzymuje odpowiedź na żądanie, w przeciwnym

razie system zwraca informacje o błędzie oznaczone statusem 401 (Unauthorized). Brak przesłania żetonu w nagłówku do metody wymagającej autoryzacji skończy się za każdym razem błędem oraz informacją o próbie nieautoryzowanego dostępu do wrażliwych danych.

4.6 Przykład działania

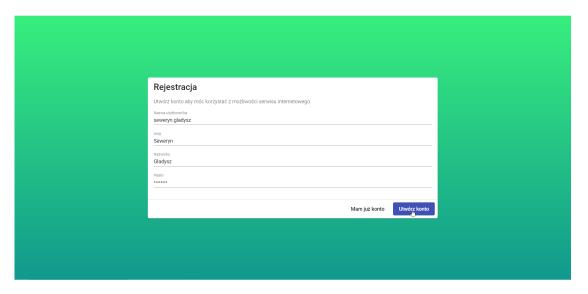
W tej części pracy zaprezentowano przykładowe scenariusze działania systemu. Prezentowane są one z perspektywy różnych użytkowników, ze względu na różnice w posiadanych uprawnieniach.

4.6.1 Rejestracja i logowanie

Jako pierwsze zaprezentowane zostanie logowanie i rejestracja w systemie. Są to jedne z początkowych widoków jakie zobaczy użytkownik korzystając z systemu.

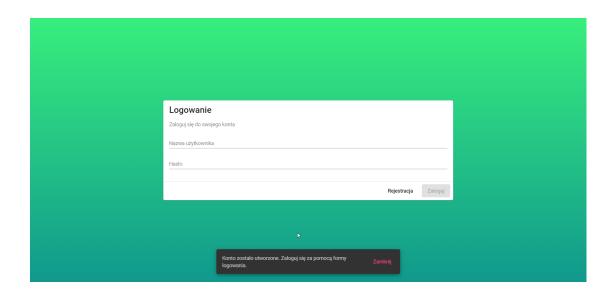
Rejestracja

Rejestracja pozwala na utworzenie, konta klienta. Konto daje dostęp do systemu i jego możliwości.

Rysunek 4.26: Rejestracja klienta

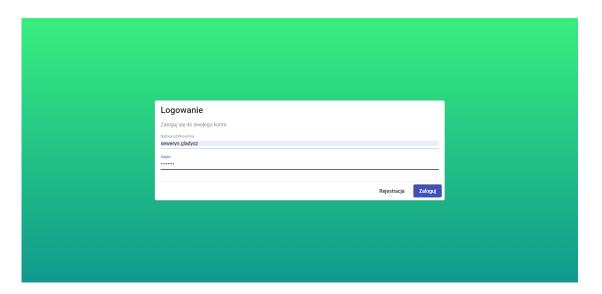
Jeżeli użytkownik wypełni wszystkie wymagane dane oraz wybierze nazwę konta, która nie została wcześniej wykorzystana przez innego użytkownika to powinien zobacz informację o poprawnie utworzonym koncie.

Rysunek 4.27: Klient został zarejestrowany w systemie

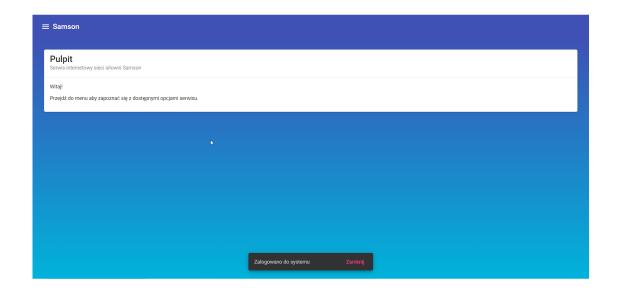
Logowanie

Klient i trener personalny ma możliwość zalogowania się do systemu w celu skorzystania z jego funkcjonalności.

Rysunek 4.28: Widok logowania do systemu

Użytkownik zostanie zalogowany jeśli wypełni w sposób poprawny dane w formularzu logowania.

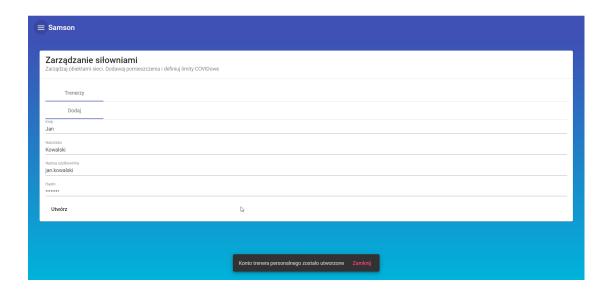
Rysunek 4.29: Widok po zalogowaniu do systemu

4.6.2 Administracja systemem

System powinien udostępniać możliwość zarządzania systemem oraz zasobami sieci siłowni przy jego pomocy. Aplikacja pozwala na zarządzanie obiektami siłowni, pomieszczeniami, które do tych obiektów zostały przypisane, sprzętem do ćwiczeń, akcesoriami oraz ofertą karnetów.

Dodawanie konta trenerów personalnych

Użytkownik ma możliwość utworzenia konta trenera personalnego.

Rysunek 4.30: Formularz tworzenia konta trenera personalnego

Zarządzanie obiektami siłowni

Trenerzy personalni pełnią rolę administratorów, co pozwala im na zarządzanie obiektami siłowni. W pierwszej kolejności utworzony zostanie nowy obiekt sieci siłowni. W trakcie procesu dodawania obiektu wymagane jest, aby podana została nazwa oraz ilość osób jaka może przebywać na jednym metrze kwadratowym siłowni.

Rysunek 4.31: Formularz tworzenia obiektu siłowni

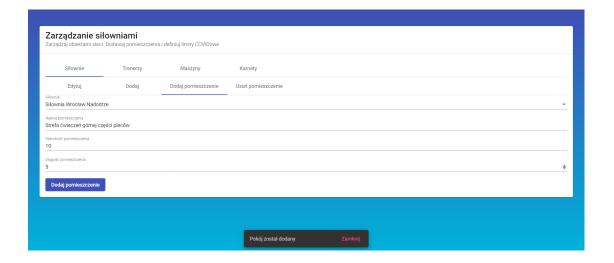
W formularzu edycji obiektów powinna wyświetlić się możliwość wybrania wcześniej utworzonej siłowni w celu aktualizacji informacji o niej. Widok ten poza edycją pozwala również na zarchiwizowanie obiektu siłowni.

Rysunek 4.32: Formularz edycji i archiwizacji obiektów siłowni

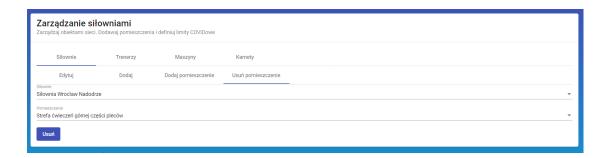
Zarządzanie pomieszczeniami

System udostępnia możliwość dodawania pomieszczeń do obiektów siłowni. Pomieszczenia są istotne ze względu na możliwość przypisania do nich akcesoriów do ćwiczeń oraz wyliczania maksymalnej liczby osób, która może znajdować się na siłowni. W formularzu muszą zostać podane informacje o siłowni w której znajduje się pomieszczenie, nazwa pomieszczenia oraz jego szerokość i długość.

Rysunek 4.33: Formularz dodawania pomieszczenia do obiektu siłowni

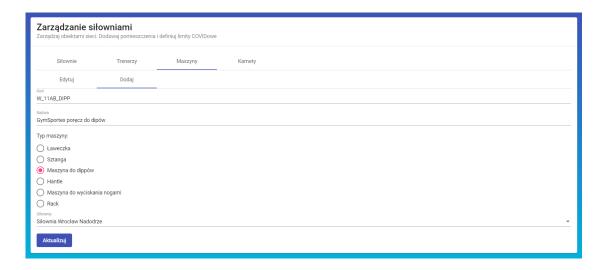
Wcześniej utworzone pomieszczenie może zostać zarchiwizowane.

Rysunek 4.34: Formularz archiwizacji pomieszczenia

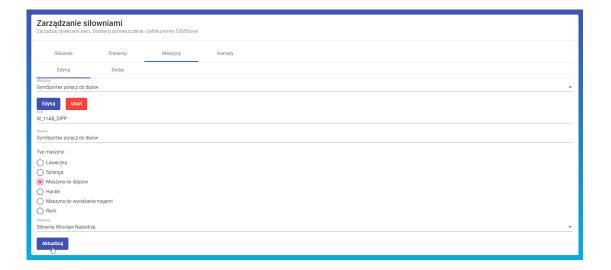
Zarządzaniem sprzętem do ćwiczeń i akcesoriami

System informatyczny powinien udostępniać możliwość stworzenia listy posiadanych akcesoriów do ćwiczeń. Dzięki takiej liście personel ma dostęp do informacji o posiadanym sprzęcie co pozwala na przeprowadzanie inwentaryzacji zasobów. Aby dodać sprzęt wymagane jest podanie informacji o kodzie producenta, nazwie, typie oraz siłowni w której znajduje się akcesorium.

Rysunek 4.35: Formularz dodawania sprzętu do ćwiczeń

Wcześniej utworzone informacje o akcesorium mogą zostać zaktualizowane lub zarchiwizowane przy pomocy formularza.

Rysunek 4.36: Formularz edycji i archiwizacji akcesoriów

Zarządzanie ofertą karnetów

Ostatnią funkcjonalnością udostępnioną przez moduł administracji jest funkcja zarządzania ofertą karnetów. System pozwala na utworzenie nowego typu karnetu, jeśli podane zostaną informacje o jego nazwie, czasie trwania w dniach oraz cenie.

Rysunek 4.37: Formularz dodawania karnetu do oferty

Wcześniej utworzone karnety mogą zostać zaktualizowane lub zarchiwizowane.

Rysunek 4.38: Formularz edycji i archiwizacji karnetów

4.6.3 Wydarzenia

Moduł wydarzeń udostępnia możliwość tworzenia, przeglądania, anulowania i zgłaszania chęci wzięcia udziału w wydarzeniu w zależności od rodzaju konta użytkownika.

Tworzenie wydarzenia

Konto trenera personalnego pozwala na tworzenie wydarzeń w których będą mogli brać udział klienci w określonym czasie.

Rysunek 4.39: Forumlarz tworzenia wydarzenia

Listy wydarzeń

Klienci i trenerzy personalni mają dostęp do listy wszystkich wydarzeń. Z poziomu tej listy użytkownicy mogą przejść do poglądu wydarzenia, gdzie znajdują się dodatkowe opcje zarządzania wydarzeniem.

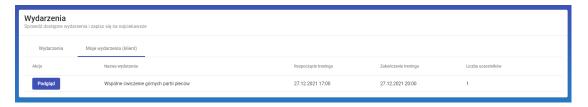
Rysunek 4.40: Lista wszystkich wydarzeń

Trenerzy personalni mają dodatkowo możliwość wyświetlenia listy wydarzeń, które sami utworzyli.

Rysunek 4.41: Lista utworzony wydarzeń przez trenera personalnego

Klienci natomiast mają możliwość wyświetlenia wydarzeń w których zgłosili chęć wzięcia udziału.

Rysunek 4.42: Lista wydarzeń klienta

Podgląd wydarzeń

Systemu udostępnia widok podglądu wydarzenia. Użytkownicy mogą przeglądać wszystkie wydarzenia, ale dostępne opcje są zależne od roli jaką pełnią. Trener personalny w podglądzie wydarzenia zobaczy opcję anulowania wydarzenia.

Rysunek 4.43: Podgląd wydarzenia jako trener personalny

Klient na tym samym widoku zobaczy opcję zgłoszenia chęci udziału w wydarzeniu lub zrezygnowania z udziału w wydarzeniu.

Rysunek 4.44: Pogląd wydarzenia jako klient

4.6.4 Treningi indywidualne

Kolejnym modułem w systemie jest moduł treningów indywidualnych. Moduł ten pozwala na organizowanie treningów w których brać będzie udział klient pod nadzorem trenera personalnego. Pozwala to na utworzenie oferty dostosowanej do klientów, którzy chcą ćwiczyć pod okiem specjalistów.

Tworzenie treningów indywidualnych

Trener personalny posiada możliwość utworzenia treningu. Aby dodać trening, użytkownik z rolą trenera musi wskazać w formularzu, gdzie odbędzie się trening oraz w jakim terminie.

Rysunek 4.45: Formularz dodawania treningu

Listy treningów indywidualnych

System pozwala klientom na pogląd listy dostępnych treningów. Treningi w statusie *Open* oznaczają treningi, w których żaden użytkownik nie zgłosił chęci wzięcia udziału.

Rysunek 4.46: Lista dostępnych treningów indywidualnych

Z perspektywy klienta dostępna jest również lista treningów na które się zapisał.

Rysunek 4.47: Lista treningów na które zapisał się klient

Trener personalny natomiast posiada możliwość poglądu utworzonych przez siebie wydarzeń.

Rysunek 4.48: Lista utworzonych treningów przez trenera

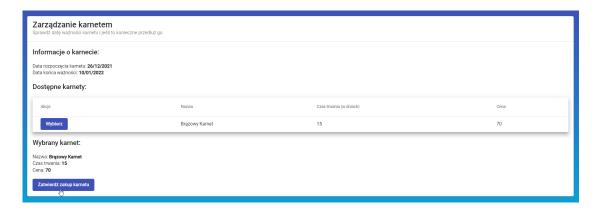
Lista pozwala na odwołanie treningu lub potwierdzenie go. To jakie opcje są dostępne jest zależne od statusu w jakim znajduje się dany trening.

Rysunek 4.49: Lista z dostępnymi opcjami zarządzania treningiem

4.6.5 Karnety

System posiada moduł karnetów, gdzie klient może sprawdzić ważność karnetu, dostępną ofertę, zakupić lub przedłużyć karnet.

Rysunek 4.50: Oferta karnetów oraz informacje o posiadanym karnecie

4.6.6 Tryb bramek

Istotnym z punktu widzenia pandemicznych obostrzeń jest moduł bramek. System udostępnia tryb bramek, które pozwala na podłączenie aplikacji do bramek i wyświetlaczy w celu kontroli liczby osób znajdujących aktualnie na siłowni.

Bramka wejściowa

Głównym zadaniem bramki wejściowej jest kontrolowanie ważności posiadanego karnetu oraz kontroli czy na siłowni nie znajduje się zbyt duża liczba osób w

stosunku do obowiązujących obostrzeń. Aby wejść na siłownie klient musi podać lub zeskanować za pomocą skanera swój kod identyfikacyjny. Formularz powinien w tym momencie wyświetlić informację o tym czy istnieje możliwość wejścia na siłownie. To czy można wejść na siłownię zależy od liczby osób, która znajduje się na siłowni oraz ważności karnetu klienta.

Rysunek 4.51: Widok wyświetlany na wyświetlaczu bramki wejściowej

Bramka wyjściowa

Zadaniem bramki wyjściowej jest usuwanie z listy klientów osób, które już nie korzystają z usług danego obiektu siłowni.

Rysunek 4.52: Widok wyświetlany na wyświetlaczu bramki wyjściowej

Rozdział 5

Specyfikacja wewnętrzna

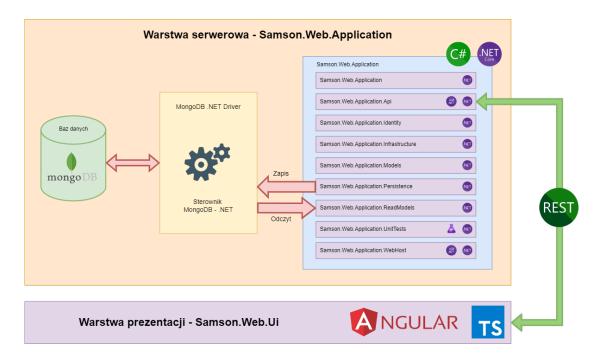
Rozdział przestawia ideę stająca za architekturą wykorzystaną do stworzenia projektu. Następnie opisana zostaje architektura systemu z podziałem na warstwy z uwzględnieniem komunikacji pomiędzy nimi. W dalszej części rozdziału znajduje się przedstawienie organizacji bazy danych i spis wykorzystanych bibliotek zewnętrznych. W kolejnej części znajduje się przegląd najważniejszych klas i algorytmów. Rozdział zakończony jest opisem zastosowanych wzorców projektowych.

5.1 Idea

Głównym celem stworzenia systemu była chęć ułatwienia prowadzenia sieci siłowni w dobie pandemii koronawirusa. System udostępnia rozwiązania pozwalające na kontrolowanie liczby osób znajdujących się na siłowni oraz zdefiniowanie różnych limitów z uwzględnieniem lokalizacji danego obiektu. W przypadku sieci siłowni istotne jest stworzenie rozwiązania, które będzie przygotowane na zmiany w liczbie siłowni i klientów. System powinien być na tyle skalowalny by obsłużyć dużą liczbę jednoczesnych żądań. Ponadto sieć siłowni powinna posiadać aplikacje internetową, która pozwoli na korzystanie z systemu na wielu różnych urządzeniach.

5.2 Architektura systemu

System został podzielony na dwie główne warstwy. Architektura została zaprezentowana w postaci następującego rysunku:

Rysunek 5.1: Architektura systemu

Warstwa serwerowa

Warstwa serwerowa to część aplikacji znajdująca się na serwerze. Jej głównym zadaniem jest obsługiwanie żądań wysyłanych przez część kliencką systemu. Warstwa serwerowa składa się z głównego projektu Samson. Web. Application w którego skład wchodzą projekty platformy .NET:

• Samson. Web. Application - projekt w skład którego wchodzą serwisy aplikacyjne realizujące logikę biznesową. Ważnymi składowymi projektu są klasy obsługi komend (ang. command handler), których zadaniem jest aktualizacja danych oraz klasy obsługi zapytań (ang. query handler), które odpowiadają za odczyt danych z bazy.

- Samson. Web. Application. Api projekt, który przy pomocy kontrolerów (ang. controllers) obsługuje otrzymane żądania z warstwy klienckiej. Metoda klasy kontrolera tworzy komendę (ang. command) lub zapytanie (ang. query), które jest następnie przekazywane do mediatora (ang. mediator). Mediator rozdziela je do odpowiedniej klasy obsługi komendy lub klasy obsługi zapytań. Takie podejście pozwala na stworzenie skalowalnej architektury podatnej na zmiany. Dzięki takiemu podejściu klasy kontrolerów nie muszą wstrzykiwać zależności w postaci serwisów aplikacyjny lub klas repozytorium (ang. repository).
- Samson. Web. Application. Identity to projekt odpowiedzialny za tworzenie żetonów JWT oraz sprawdzanie ich poprawności. Samson. Web. Application. Identity pełni kluczową rolę w ochronie systemu przed nieautoryzowanym dostępem.
- Samson. Web. Application. Infrastructure projekt w skład, którego wchodzą atrybuty, oprogramowanie pośrednie (ang. middleware) oraz klasy wykorzystywane w pozostały projektach warstwy serwerowej. Projekt zawiera także klasy globalnej obsługi błędów (ang. global error handler), których zadaniem jest przechwytywanie wyjątków (ang. exception), które nie zostały wcześniej obsłużone.
- Samson. Web. Application. Models projekt zawierający klasy modeli, obiekty transferu danych (ang. data transfer object), struktury danych oraz wyliczenia (ang. enum).
- Samson. Web. Application. Persistence projekt pełniący kluczową rolę, jeśli chodzi o zapis danych. Projekt zawiera klasy encji (ang. entity) oraz klasy repozytoriów. Klasy repozytoriów tworzą warstwę odpowiedzialną za aktualizację danych przy pomocy sterownika Mongo B. NET Driver.
- Samson. Web. Application. Read Models w przeciwieństwie do poprzedniego projektu, w skład Samson. Web. Application. Read Models wchodzą klasy odpowiedzialne za odczyt danych z bazy. Zadanie to jest realizowana przy wykorzystaniu klas odczytu modeli (ang. read model) w których znajduje

się kod realizujący zapytania do bazy przy pomocy wstawek JavaScript lub składni LINQ.

- Samson. Web. Application. Unit Tests projekt zawierający kod testów jednostkowych
- Samson. Web. Application. WebHost projekt, który jest punktem początkowym aplikacji. W projekcie można znaleźć pliki konfiguracji z rozszerzeniem JSON.

Istotną częścią warstwy serwerowej jest baza danych, która odpowiada za przechowywanie danych w sposób uporządkowany i trwały. Projekt główny realizuje komunikację z bazą danych przy pomocy sterownika, który pozwala na zintegrowanie technologii .NET i bazy MongoDB.

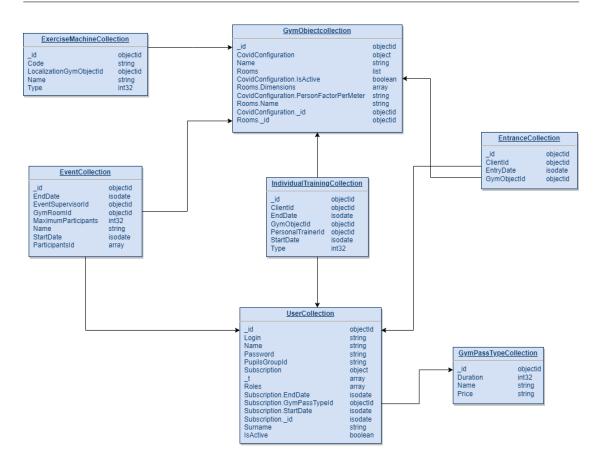
Warstwa prezentacji

Warstwa prezentacji wysyła żądania do warstwy serwerowej przy pomocy metod *HTTP* i interfejsu *REST API*, który jest punktem łączącym obie warstwy. Podstawowym zadaniem, które realizuje ta warstwa jest graficzna prezentacja funkcjonalności w celu uproszczenia korzystania z systemu.

5.3 Organizacja bazy danych

Baza danych MongoDB jest dokumentową, niereleacyjną bazą danych NoSQL, więc nie posiada typowej struktury bazy SQL. W przeciwieństwie do baz relacyjnych w bazie MongoDB często stosuje się denormalizacje struktury w celu poprawienia wydajności odczytu danych. Wadą tego rozwiązania jest potrzeba ręcznego aktualizowania powielonych dokumentów oraz mniejsza wydajność zapisu.

Zaprezentowany schemat bazy prezentuje kolekcje dokumentów, jakie zawiera baza. Na schemacie uwzględnione zostały relacje, które mają charakter poglądowy ze względu na to, że w bazie MongoDB nie istnieją prawdziwe relacje pomiędzy kolekcjami.

Rysunek 5.2: Poglądowy schemat bazy danych

5.4 Wykorzystane zewnętrzne rozwiązania

Do projektu zostały wykorzystane nowoczesne platformy programistyczne i biblioteki, które posiadają aktualne wsparcie twórców. Wybrano narzędzia w taki sposób, aby pokryć wymagania funkcjonalne projektu oraz wykorzystać technologie, które są aktualnie wykorzystywane w sposób komercyjny.

Językiem programowania użytym do stworzenia części serwerowej został C# firmy Microsoft. Bliskie podobieństwo do języka Java oraz wiele usprawnień względem niego pozwala na tworzenie oprogramowania przy wykorzystaniu technik programowania obiektowego, funkcyjnego czy generycznego [11].

Platformą programistyczną warstwy serwerowej została technologia .NET 5,

która pozwala na tworzenie aplikacji wieloplatformowych z pomocą języka C#. Dzięki użyciu następcy . $NET\ Core'a$, aplikacja może zostać uruchomiona zarówno na urządzeniach z systemem Microsoft jak i dystrybucjach systemu Linux co pozwala na elastyczność względem wyboru środowiska w którym aplikacja będzie pracować [14].

Do stworzenia interfejsu $REST\ API$ została wykorzystana biblioteka ASP.NET Core, która pozwala na dodawanie metod interfejsu $REST\ API$, które będą następnie konsumowane przez warstwę prezentacji. $ASP.NET\ Core$ wspiera wykorzystanie kontenerów wstrzykiwania zależności, obsługę autoryzacji przy pomocy żetonu JWT jak i komunikację z wykorzystaniem protokołu HTTPS[13].

W celu wykorzystania wzorca projektowego CQRS (ang. command query responsibility separation) zamiast domyślnego kontenera zależności wykorzystano zewnętrzną bibliotekę Autofac, która udostępnia możliwość wstrzykiwania obiektów oznaczonych atrybutami oraz określanie cyklu życia serwisu przy pomocy znaczników[7].

Wykorzystanie paradygmatu programowania obiektowego prowadziło do potrzeby mapowania niektórych typów na inne. W celu sprawniejszego przeprowadzania takich mapowań wykorzystano bibliotekę *AutoMapper*, która na podstawie podanego obiektu tworzy inny według schematu określonego w klasie profilu (ang. *Profile*).

Jako bazę danych wykorzystano MongoDB. MongoDB jest dokumentową bazą danych pozwalająca na przechowywanie danych w formacie JSON, który jest formatem czytelnym dla człowieka. Baza danych należy do nierelacyjnych baz danych NoSQL, której głównymi zaletami są: elastyczny schemat bazy, łatwe skalowanie wszerz oraz możliwość tworzenia zaawansowanych zapytań i raportów[12]. Opcja skalowania bazy wszerz jest istotna w systemach, gdzie trzeba zachować ciągłość działania systemu przy rosnącej bazie użytkowników.

Językiem programowania użytym w części wizualnej aplikacji jest język TypeScript zaprojektowany przez firmę Microsoft. W odróżnieniu od języka Java-Script, TypeScript oferuje typowanie w czasie kompilacji, co pozwala na unikanie błędów związanych z niezgodnością typów. Dodanie interfejsów i uogólnień funkcji względem JavaScriptu pozwala na pisanie kodu z wykorzystaniem paradygmatów programowania obiektowego i generycznego[15].

Do stworzenia interfejsu użytkownika została wykorzystana platforma programistyczna Angular, która pozwala na tworzenie aplikacji internetowych przy wykorzystaniu komponentów wielokrotnego użytku. Cechą charakterystyczną platformy jest natywne wykorzystanie języka TypeScript oraz możliwość tworzenia aplikacji typu SPA[2][15].

W celu zminimalizowania czasu potrzebnego na tworzenie komponentów warstwy prezentacji wykorzystano bibliotekę *Angular Material* z gotowym zestawem rozwiązań. Kontrolki zawarte w bibliotece implementują filozofię *Google Material* do tworzenia warstw wizualizacji aplikacji internetowych.

W warstwie prezentacji wykorzystano bibliotekę NgXS, która pozwala na wykorzystanie wzorca zarządzania stanem. Rozwiązanie implementuje wzorzec projektowy Redux, którego główną zaletą jest ułatwienie odpluskwiania warstwy prezentacji oraz zarządzanie danymi poprzez tworzenie stanów (ang. states).

5.5 Przegląd najważniejszych klas

W trakcie pracy nad systemem zaistniała potrzeba stworzenia klasy pozwalającej na modyfikacje danych w bazie. Głównym założeniem było utworzenie klasy, która będzie wykorzystywać wzorzec repozytorium oraz metodę szablonową. Wzorzec repozytorium miał pomóc w stworzeniu klasy, której głównym zadaniem będzie realizowanie operacji CRUD, natomiast wykorzystanie wzorca metody szablonowej miało pomóc w stworzeniu ogólnego algorytmu, który będzie uszczegółowiony w klasach pochodnych. Według tych zasad powstała abstrakcyjna klasa MongoRepository reprezentująca ogólne algorytmy wykorzystywane do operacji CRUD. Klasa implementuje operacje, które nie dotyczą żadnej, konkretnej kolekcji w bazie danych. To klasy pochodne MongoRepository, wykorzystując klasę bazową, tworzą interfejs do zarządzania dokumentami w konkretnej kolekcji.

W projekcie można znaleźć wiele klas, które pełnią rolę klas odczytu danych. W takich przypadkach nie stworzono ogólnej klasy bazowej ze względu na niewielkie podobieństwo klas między sobą. Odczyt danych z bazy można osiągnąć na kilka sposobów przy wykorzystaniu sterownika .NET - MongoDB. Pierwszy z nich to wykorzystanie wstawek w postaci języka JavaScript, co pozwala na pisanie zapytań takich jak w konsoli MongoDB. Jedną z takich klas, gdzie wykorzystano możliwości

wstawek jest klasa ExerciseMachineReadModel. Podstawowym zadaniem tej klasy jest odczyt danych z kolekcji ExerciseMachineCollection, gdzie znajdują się informacje o posiadanym sprzęcie do ćwiczeń. Mimo, że MongoDB jest nierelacyjną bazą danych, to dzięki wykorzystaniu operatora lookup można stworzyć namiastkę złączeń (ang. join), które są znane z relacyjnych baz danych. Poniżej zaprezentowana została metoda wykorzystująca operator lookup i wcześniej wspominane wstawki kodu.

```
private | IAggregateFluent < BsonDocument >
             GetGetAllExerciseMachinesQuery()
         {
            var client = new MongoClient(_databaseConfiguration
               . ConnectionString);
           var database = client.GetDatabase(
               _databaseConfiguration.DatabaseName);
5
            var collection = database. GetCollection <
6
               Exercise Machine Entity > ("
               ExerciseMachineCollection ");
            return collection
              . Aggregate()
              . AppendStage<BsonDocument>("\{ \sqcup \$lookup : \sqcup \{ \sqcup from : \sqcup \} \}
10
                  GymObjectCollection', \_localField: \_
                 LocalizationGymObjectId', __foreignField:__'__id',
                 □as:□'LocalizationGymObject'}□}")
              . AppendStage<BsonDocument>( " \{ \sqcup \$unwind : \sqcup `
11
                 $LocalizationGymObject '<sub>□</sub>}");
         }
12
       }
```

Rysunek 5.3: Metoda odczytu danych z kolekcji ExerciseMachineCollection przy wykorzystaniu wstawek JavaScript

Innym sposobem odczytu danych z bazy jest wykorzystanie składni LINQ, która pozwala na m.in. tworzenie zapytań. Pomimo duży ograniczeń tego rozwiązania, LINQ posiada możliwość tworzenia złączeń. Złączenia te są jednak bardzo ograniczone w porównaniu do baz relacyjnych. Poniżej przedstawiono fragment

klasy GymObjectReadModel, która odpowiada za odczyt danych z kolekcji GymObjectCollection, gdzie znajdują się informacje o obiektach siłowni i pomieszczeniach. Jak widać składnia LINQ pozwala na tworzenie zapytań, które przypominają składnie języka SQL.

```
public Task<GymObjectDto> GetById(ObjectId id)
    {
2
      var\ client = new\ MongoClient(\_databaseConfiguration.
         ConnectionString);
      var database = client.GetDatabase(
         _databaseConfiguration.DatabaseName);
      var\ collection = database. GetCollection < GymObjectEntity
6
         >("GymObjectCollection");
      var query = from gymObject in collection. AsQueryable()
        where gymObject.Id == id
9
        select gymObject;
10
11
      return query
12
        . SingleOrDefaultAsync()
13
        . ContinueWith (result => _mapper.Map<GymObjectDto>(
           result . Result ) ) ;
15
```

Rysunek 5.4: Metoda odczytu danych z kolekcji $\operatorname{GymObjectCollection}$ przy wykorzystaniu wstawek składni LINQ

Ostatnim sposobem odczytu danych z bazy jest wykorzystanie metod przygotowanych w bibliotece sterownika *MongoDB .NET Driver*. Posiadają takie same parametry jak te z języka *JavaScript* w którym domyślnie tworzone są zapytania dla bazy *MongoDB*. Z powodu braku niektórych metod względem tych z języka *JavaScript*, programista jest zmuszony do umieszczania wstawek kodu takich jak w klasie *ExerciseMachineReadModel*. W poniższym kodzie zaprezentowano metodę klasy *PersonalTrainerReadModel*, której zadaniem jest odczyt z bazy informacji o koncie trenera personalnego.

```
public Task<PersonalTrainerDto> GetByld(ObjectId id)
      var\ client = new\ MongoClient(\_databaseConfiguration.
3
         ConnectionString);
      var database = client.GetDatabase(
         _databaseConfiguration . DatabaseName ) ;
      var collection = database. GetCollection <
         PersonalTrainerEntity > ("UserCollection");
      var query = collection
        . Aggregate ()
        . Match(clientEntity => clientEntity.ld == id)
10
        . As<PersonalTrainerDto >();
11
12
      return query.SingleOrDefaultAsync();
13
```

Rysunek 5.5: Metoda odczytu informacji o koncie trenera personalnego przy wykorzystaniu wstawek składni metod sterownika

5.6 Przegląd wzorców projektowych

Poza wcześniej wymienionymi wzorcami repozytorium i metoda szablonowa do stworzenia aplikacji wykorzystano wzorzec CQRS. Do implementacji wzorca CQRS wykorzystuje się klasy komend i zapytań w celu rozdzielenia zadań dotyczących zapisu i odczytu danych. Komendy są obsługiwane przez klasy obsługi komend, gdzie wywoływane są metody serwisów aplikacyjnych do modyfikacji danych w bazie. Każda klasa obsługi komendy posiada metodę Handle, która zostaje wywołana gdy zajdzie potrzeba obsłużenia żądania w postaci obiektu typu IRequest. Poniżej przedstawiono kod metody Handle, która jest fragmentem klasy CreateGymPassTypeCommandHandler.

Rysunek 5.6: Metoda Handle klasy CreateGymPassTypeCommandHandler

Klasy obsługi komend odpowiadają za aktualizację danych w bazie, natomiast klasy obsługi odczytu mają za zadanie odczytać dane z bazy w celu przekazania ich do warstwy prezentacji. Poniżej zaprezentowana została klasa GymPassTypesQueryHandler, która odpowiada za odczyt informacji o wszystkich typach karnetów w bazie.

```
public class GymPassTypesQueryHandler: IRequestHandler <
     GetAllGymPassTypesQuery , List < GymPassTypeDto >>>
2 {
    private readonly IGymPassReadModel _readModel;
3
    public GymPassTypesQueryHandler(IGymPassReadModel
       readModel)
6
      _readModel = readModel ?? throw new
         ArgumentNullException(nameof(readModel));
    public Task<List<GymPassTypeDto>>> Handle(
10
       GetAllGymPassTypesQuery query, CancellationToken
       cancellation Token)
11
      return _readModel.GetAll();
12
13
14
```

Rysunek 5.7: Klasa *GymPassTypesQueryHandler*

Dopełnieniem CQRS jest wzorzec projektowy mediator, którego zadaniem jest przekazywanie obiektów klas odczytu i komend do odpowiednich klas obsługi odczytu i obsługi komend. Takie rozwiązanie pozwala na zwiększenie skalowalności systemu i usunięcie potrzeby wstrzykiwania serwisów aplikacyjnych do klas kontrolerów. Klasa mediatora odpowiada za poprawne dostarczenie obiektu żądania do obiektu klasy obsługi tego żądania. Poniżej przedstawiono fragment kodu klasy kontrolera EventController, który odpowiada za udostępnienie metod CRUD dotyczących obiektów klasy Event. Na fragmencie widać jak wykorzystywany jest mediator do przekazania żądania odczytu informacji o wydarzeniu.

```
public async Task<ActionResult> GetByld(string id)

if (id.lsNullOrEmpty())

return BadRequest();

var query = _mapper.Map<string , GetEventByldQuery>(id );

var queryResult = await _mediator.Send(query);

var result = _mapper.Map<EventDto , EventViewModel>(
    queryResult);

return Ok(result);

return Ok(result);
```

Rysunek 5.8: Metoda GetById klasy EventController

Rozdział 6

Weryfikacja i walidacja

W tej części pracy opisano sposoby weryfikacji i walidacji tworzonego projektu. W pierwszej części przedstawiono metody testowania kodu aplikacji oraz jego przykłady. Następnie zaprezentowano sposób w jaki zorganizowano testy. Rozdział zakończony jest paroma przykładami błędów, które zostały wykryte dzięki testom.

6.1 Sposoby testowania

W trakcie pisania kodu systemu zaszła potrzeba sprawdzenia poprawności jego działania, aby to zrobić wykorzystano testy jednostkowe i manualne. Kod części serwerowej został przetestowany przy pomocy testów jednostkowych i manualnych, natomiast warstwa prezentacji została przetestowana przy pomocy testów manualnych. W celu utworzenia testów jednostkowych wykorzystano bibliotekę *NUnit*.

Testy jednostkowe pozwoliły na testowanie pojedynczych metod i klas przy pomocy kodu C#. Przetestowane zostały metody klas obiektów domenowych w których znajdowała się logika biznesowa systemu. Przykładowo poniżej przedstawiono kod testu jednostkowego, który odpowiadał za sprawdzenie poprawności operacji przedłużenia terminu ważności karnetu.

```
[Test]
      public void Client_SecondGymPassExtendEndDate()
        var gymPass = CreateTestGymPass();
        var endDate = DateTime.Now;
        endDate = endDate.AddDays(20);
        _client . ExtendPass ( gymPass ) ;
        _client . ExtendPass ( gymPass ) ;
10
        var\ compareResult = \_client.Subscription.EndDate.
11
           DayOfYear - endDate.DayOfYear;
        Assert.Zero(compareResult, "Another extensions should
12
           _add_days_to_subscription_duration");
      }
13
```

Rysunek 6.1: Przykładowy test klasy ClientUnitTest

Poza testami obiektów domenowych, napisano również testy, których zadaniem była kontrola przestrzegania konwencji jakie zostały narzucone w projekcie. Przyjęte konwencje są istotne ze względu na kontener wstrzykiwania zależności, który został użyty. Instancje niektórych klas powinny zostać dodane do kontenera w celu późniejszego wstrzyknięcia ich, aby tego dokonać system musi rozróżniać, które instancje klas powinny się w tym kontenerze znajdować. Rozwiązaniem tego problemu było dodanie atrybutów, które pełniły rolę znaczników klas, których instancje powinny się w takim kontenerze znajdować. Aby programista nie musiał poświęcać czasu na przeszukiwania projektu w celu odnalezienia klas, które takiego atrybutu nie mają, stworzono klasę *ConventionUnitTest*, gdzie znajduje się kod testów jednostkowych odpowiedzialnych za kontrolę przyjętych konwencji. Poniżej przedstawiono test odpowiedzialny za sprawdzenie czy klasy repozytorium posiadają atrybut *RepositoryAttribute*.

```
[Test]
      public void
          Repositories_AreAnnotatedByAttribute_Repository()
         var\ classEndingInRepository = from\ type\ in
            _persistenceTypes
         where !type.FullName.IsNullOrEmpty() && !type.
            IsInterface
         where type.FullName.EndsWith("Repository")
         select type;
         foreach (var repository in classEndingInRepository)
10
           var hasRepositoryAttribute = repository. IsDefined (
11
               typeof(RepositoryAttribute), false);
           Assert. True (has Repository Attribute, $ "Repository ...
12
              has \sqcup to \sqcup be \sqcup annotated \sqcup by \sqcup Repository Attribute : \sqcup \{
               repository.Name \}");
         }
13
14
```

Rysunek 6.2: Przykładowy test klasy Convention Unit Test

W celu przetestowania poprawności działania warstwy serwerowej wykorzystano również testy manualne. Projekt *ASP.NET* posiada domyślnie włączone automatyczne generowanie interaktywnej dokumentacji *Swagger*, która pozwala na manualne testowanie interfejsu *REST API*.

Rysunek 6.3: Interaktywna dokumentacja interfejsu REST API

Przy pomocy wcześniej wspominanej dokumentacji przetestowano poprawność działania końcówek (ang. endpoint) interfejsu REST API. Natomiast w celu całościowego sprawdzenia poprawności działania systemu wykonano szereg testów manualnych przy wykorzystaniu warstwy prezentacji. System był testowany według scenariuszy, które odpowiadają funkcjonalnościom przedstawionym w podrozdziale **Przykład działania**.

6.2 Organizacja testów

Podczas pracy nad systemem równolegle tworzono kod testów jednostkowych, aby już w trakcie implementacji funkcjonalności wykrywać błędy w kodzie. Część błędów została wykryta już na etapie uruchamiania kodu testów jednostkowych. W takim przypadku poprawiono kod implementujący daną funkcjonalność w celu usunięci błędu. Inne błędy zostały wykryte w trakcie testów manualnych. W takim

przypadku potrzebna była dodatkowa analiza kodu aplikacji. Po zidentyfikowaniu błędu, zostawał on usuwany, a następnie w celu uniknięcia przyszłych nieprawidłowości dopisywano test jednostkowych, którego zadaniem było dopilnowanie by taka sytuacja się nie powtórzyła.

6.3 Przykłady wykrytych i usuniętych błędów

W trakcie pracy nad systemem wykryto, dzięki testom kilka błędów wynikających z niepoprawnej implementacji. Jednym z przykładów niepoprawnego działania, było usuwanie konta użytkownika zamiast jego archiwizacja. Gdy ten sam użytkownik był zapisany na jakiś trening lub wydarzenie, a konto zostało usunięte całkowicie z bazy to w danych pojawiły się relacje do nieistniejącego konta co prowadziło do licznych błędów.

Poprzedni błąd został wykryty przez testy manualne, natomiast udało się wykryć błąd przy pomocy testu jednostkowego. W systemie istnieje moduł, który odpowiada za kontrolę liczby osób, która znajduje się na siłowni. Maksymalna liczba osób była obliczana w niepoprawny sposób z powodu wykonywania dzielenia zamiast mnożenia w poniżej funkcji:

```
public int CalcMaximumClientsCount()

if (CovidConfiguration == null)
return -1;

var availableGymObjectArea = GymObjectArea();
/* (int) Math.Floor(availableGymObjectArea /
CovidConfiguration.PersonFactorPerMeter); */
return (int) Math.Floor(availableGymObjectArea *
CovidConfiguration.PersonFactorPerMeter);
}
```

Rysunek 6.4: Metoda licząca jaka jest maksymalna liczba osób, która znajduje się w jednej chwili w obiekcie siłowni

Wykorzystanie interaktywnej dokumentacji *Swagger* pozwoliło na wykrycie błędów we wczesnym etapie tworzenia aplikacji. W systemie wykorzystano bi-

bliotekę *AutoMapper*, która pozwala na mapowanie obiektów z jednej klasy na inną według zdefiniowanego schematu. Gdy taki schemat nie został zdefiniowany, a funkcja *Map* została wywołana to o błędzie użytkownik dowiadywał się dopiero gdy aplikacja została już uruchomiona. W takich przypadkach interaktywna dokumentacja pozwoliła na wykrywanie błędów i ich usuwanie jeszcze przed utworzeniem interfejsu użytkownika.

Rozdział 7

Podsumowanie i wnioski

- uzyskane wyniki w świetle postawionych celów i zdefiniowanych wyżej wymagań
- kierunki ewentualnych danych prac (rozbudowa funkcjonalna ...)
- problemy napotkane w trakcie pracy

Bibliografia

- [1] What is NUnit? . https://nunit.org/.
- [2] Angular: The modern web developer's platform. https://angular.io/.
- [3] Funkcjonalności, które ułatwią zarządzanie Twoim klubem. https://wod.guru/pl/funkcjonalności.
- [4] Install .NET on Linux. https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/core/install/linux.
- [5] Install .NET on macOS. https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/core/install/macos.
- [6] Install .NET on Windows. https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/core/install/windows?tabs=net50.
- [7] Instance Per Lifetime Scope. https://autofac.readthedocs.io/en/latest/lifetime/instance-scope.html# instance-per-matching-lifetime-scope.
- [8] .NET Framework system requirements. https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/framework/get-started/system-requirements.
- [9] Oprogramowanie CRM: Maksymalizuj potencjał zdobywania klientów dzięki narzędziom do pozyskiwania leadów i zmieniaj kontakty w płacących klientów. https://www.perfectgym.com/pl/features/gym-crm.
- [10] Production Notes. https://docs.mongodb.com/manual/administration/production-notes/.

Bibliografia

[11] Joseph Albahari, Ben Albahari. C 7.0 w pigulce. Helion SA, ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice, 2018.

- [12] Shannon Bradshaw, Eoin Brazil, Kristina Chodorow. *Przewodnik po MongoDB: Wydajna i skalowalna baza danych*. Helion SA, ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice, 2021.
- [13] Dino Esposito. *Programowanie w ASP.NET Core*. APN Promise SA, ul. Domaniewska 44a, 02-672 Warszawa, 2017.
- [14] Richard Lander. Introducing .NET 5.
- [15] Nathan Rozentals. *Język TypeScript: Tajniki kodu*. Helion SA, ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice, 2018.

Dodatki

Spis skrótów i symboli

```
API aplikacyjny interfejs programistyczny (ang. Application programming inter-
        face)
 CRUD utwórz, odczytaj, aktualizuj, usuń - (ang. Create, Update, Read, Delete)
 CQRS (ang. Command and Query Responsibility Segregation)
  DTO obiekt transferu danych (ang. Data transfer object)
 HTTP (ang. Hypertext Transfer Protocol)
HTTPS (ang. Hypertext Transfer Protocol Secure)
   IDE zintegrowane środowisko programistyczne (ang. Integrated development en-
        vironment)
     JS (ang. JavaScript)
 JSON (ang. JavaScript Object Notation)
  JWT (ang. JSON Web Token)
  MVC model – widok – kontroler (ang. model-view-controller)
NoSQL nierelacyjna baza danych
 LINQ (ang. Language-Integrated Query)
 REST (ang. Representational state transfer)
  SDK zestaw narzędzi dla programistów (ang. Software development kit)
```

SPA jednostronicowa aplikacja internetowa (ang. Single page application)

SQL (ang. Structured Query Language)

TS (ang. TypeScript)

WWW światowa rozległa sieć komputerowa (ang. World Wide Web)

Źródła

```
public abstract class MongoRepository<TModel, TEntity>
          : IRepository < TModel > where TModel : IAggregate
         where TEntity: IEntity
        protected readonly IMongoCollection < TEntity >
3
            Collection:
        protected readonly IMapper Mapper;
4
         public MongoRepository(IDatabaseConfiguration
            databaseConfiguration, IMapper mapper)
         \{\ldots\}
8
         public MongoRepository (IDatabaseConfiguration
9
            databaseConfiguration, IMapper mapper, string
            collection Name)
         \{\ldots\}
10
11
         public TModel Get(ObjectId id)
12
         { . . . }
13
14
         public List < TModel > Get()
15
         \{\ldots\}
         public Task<ObjectId> Create(TModel model)
18
         \{\ldots\}
19
20
         public Task<ObjectId> Update(ObjectId id, TModel
21
            updatedModel)
         \{\ldots\}
23
         public Task<ObjectId> Remove(TModel modelToDelete)
24
         \{\ldots\}
25
26
         public Task < ObjectId > Remove(ObjectId id) => ...
27
      }
```

Rysunek 1: Klasa MongoRepository.

Zawartość dołączonej płyty

Do pracy dołączona jest płyta CD z następującą zawartością:

- praca (źródła L^AT_EXowe i końcowa wersja w pdf),
- źródła programu,
- dokumentacja kodu warstwy serwerowej.

3.1	Diagram przypadków użycia	13
4.1	Strona z której można pobrać instalator serwera bazy danych Mon-	
	goDB	19
4.2	Rozpoczęcie instalacji serwera	19
4.3	Umowa licencyjna MongoDB Community Edition	20
4.4	Typ instalacji w instalatorze $MongoDB$ $Community$ $Edition$	20
4.5	Początkowa konfiguracja serwera bazy danych	21
4.6	Informacja o możliwości instalacji klienta bazy danych $MongoDB$	
	Compass	21
4.7	Rozpoczęcie instalacji $MongoDB$	22
4.8	Zakończenie instalacji $MongoDB$	22
4.9	Strona twórców środowiska . NET	23
4.10	Rozpoczęcie instalacji środowiska . NET 5	23
4.11	Zakończenie instalacji środowiska . NET 5	24
4.12	Strona Node.js	25
4.13	Rozpoczęcie instalacji środowiska $Node.js$	25
4.14	Licencja środowiska $Node.js$	26
4.15	Ścieżka do folderu docelowego $Node.js$	26
4.16	Składniki instalatora Node.js	27
4.17	Formularz umożliwający instalację dodatkowego narzędzia ${\it Cocolatey}$	27
4.18	Potwierdzenie instalacji środowiska $Node.js$	28
4.19	Instalacja paczki http-server	28
4.20	Kompilacja projektu $ASP.NET$	29
4.21	Przejście do folderu zawierającego plik wykonywalny	29

4.22	Ustawienie wartości zmiennych środowiskowych	30
4.23	Uruchomienie warstwy serwerowej aplikacji	30
4.24	Polecenie, które tworzy paczkę możliwą do uruchomienia przez ser-	
	wer WWW	30
4.25	Polecenie, które tworzy paczkę możliwą do uruchomienia przez ser-	
	wer WWW	31
4.26	Rejestracja klienta	32
4.27	Klient został zarejestrowany w systemie	33
4.28	Widok logowania do systemu	34
4.29	Widok po zalogowaniu do systemu	34
4.30	Formularz tworzenia konta trenera personalnego	35
4.31	Formularz tworzenia obiektu siłowni	36
4.32	Formularz edycji i archiwizacji obiektów siłowni	36
4.33	Formularz dodawania pomieszczenia do obiektu siłowni	37
4.34	Formularz archiwizacji pomieszczenia	37
4.35	Formularz dodawania sprzętu do ćwiczeń	38
4.36	Formularz edycji i archiwizacji akcesoriów	38
4.37	Formularz dodawania karnetu do oferty	39
4.38	Formularz edycji i archiwizacji karnetów	39
4.39	Forumlarz tworzenia wydarzenia	40
4.40	Lista wszystkich wydarzeń	40
4.41	Lista utworzony wydarzeń przez trenera personalnego	41
4.42	Lista wydarzeń klienta	41
4.43	Podgląd wydarzenia jako trener personalny	41
4.44	Pogląd wydarzenia jako klient	42
4.45	Formularz dodawania treningu	42
4.46	Lista dostępnych treningów indywidualnych	43
4.47	Lista treningów na które zapisał się klient	43
4.48	Lista utworzonych treningów przez trenera	43
4.49	Lista z dostępnymi opcjami zarządzania treningiem	44
4.50	Oferta karnetów oraz informacje o posiadanym karnecie	44
4.51	Widok wyświetlany na wyświetlaczu bramki wejściowej	45
4.52	Widok wyświetlany na wyświetlaczu bramki wyjściowej	45

5.1	Architektura systemu	48
5.2	Poglądowy schemat bazy danych	51
5.3	Metoda odczytu danych z kolekcji <i>ExerciseMachineCollection</i> przy	
	wykorzystaniu wstawek $JavaScript$	54
5.4	Metoda odczytu danych z kolekcji ${\it GymObjectCollection}$ przy wyko-	
	rzystaniu wstawek składni LINQ	55
5.5	Metoda odczytu informacji o koncie trenera personalnego przy wy-	
	korzystaniu wstawek składni metod sterownika	56
5.6	$\label{lem:metoda} \mbox{Metoda} \ \mbox{\it Handle} \ \mbox{\it klasy} \ \mbox{\it CreateGymPassTypeCommandHandler} \ . \ . \ . \ .$	57
5.7	Klasa $GymPassTypesQueryHandler$	57
5.8	Metoda GetById klasy EventController	58
6.1	Przykładowy test klasy ClientUnitTest	60
6.2	Przykładowy test klasy $ConventionUnitTest$	61
6.3	Interaktywna dokumentacja interfejsu $REST\ API$	62
6.4	Metoda licząca jaka jest maksymalna liczba osób, która znajduje	
	się w jednej chwili w obiekcie siłowni	63
1	Klasa MongoRepository	74

Spis tablic